

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3243/2015. (XII. 8.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Gfv.VII.30.320/2014/6. sorszámú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság a Budapest Környéki Törvényszék útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál.
- [2] Az indítványozó az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d*) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján azért nyújtott be alkotmányjogi panaszt, mert álláspontja szerint a Kúria Gfv.VII.30.320/2014/6. sorszámú, felülvizsgálati eljárásban meghozott végzése sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiságból fakadó jogbiztonság elvét, illetve az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben elismert tisztességes eljárás követelményrendszerét. Az indítványozó ilyen okból kezdeményezte a bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó ezen kívül kezdeményezte, hogy az Alkotmánybíróság a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 359/C. § (2) bekezdése alapján hívja fel az elsőfokú bíróságot az alkotmányjogi panaszban támadott határozat végrehajtásának felfüggesztésére.
- [3] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló csődeljárásban az indítványozó hitelezőként szerepelt. A csődeljárásban elsőfokú bíróságként eljáró Budapest Környéki Törvényszék 4.Cspk.13-2014-000001/19. sorszámú végzésében megállapított és az eljárás során irányadó tényállás rövid lényege szerint az adós a csődeljárás elrendelését követően egyezségi tárgyalást tartott, majd a tárgyalás eredményeként megkötött egyezségi megállapodás jóváhagyását kérte az elsőfokú bíróságnál. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor az adós által benyújtott csőd-egyezség jóváhagyását megtagadta és a csődeljárást megszüntette. Döntésének

indokául egyfelől előadta, hogy az egyezségi tárgyalásra szóló meghívó tájékoztatása hiányos volt, mert a csődtörvény kötelező rendelkezése ellenére nem tartalmazta a hitelezők besorolását, valamint követeléseik elismert összegét. Másfelől megállapította, hogy az egyezségi javaslat alapjául szolgáló számviteli beszámolóban az adós tárgyi eszközei valós értékükhöz képest lényegesen alacsonyabb értéken szerepeltek, amely az egyezségkötés során jelentősen befolyásolhatta a hitelezők döntését (erről lásd: Budapest Környéki Törvényszék 4.Cspk.13-2014-000001/19. sorszámú végzésének 2–6. oldalait).

- [4] Az indítványozó többedmagával fellebbezéssel támadta az elsőfokú bíróság döntését. Fellebbezését azzal indokolta egyfelől, hogy a hitelezők az egyezségi tárgyalást megelőzően megismerhették besorolásukat és követelések elismert összegét, másfelől pedig állítása szerint az eszközök értékelése jogszabályszerű volt. A fellebbezés alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla a 15.Cspkf.44.167/2014/3. sorszámú végzésében a tényállás kiegészítése mellett a vagyonfelügyelő díjára vonatkozó rendelkezések kivételével helyben hagyta az elsőfokú bíróság döntését. Eltérően az elsőfokú bíróságtól, döntésének indokaként az ítéltábla előadta, hogy a benyújtott csődegyezség a polgári jog egyik alapelvét, a joggal való visszaélés tilalmát sérti, minthogy a kisebbségben maradt hitelezők nyilvánvaló jelentős érdekeit csorbítja (erről lásd: Fővárosi Ítéltábla 15.Cspkf.44.167/2014/3. sorszámú végzésének 7–9. oldalait).
- [5] A csődeljárásban szereplő adós a Fővárosi Ítéltábla jogerős végzését felülvizsgálati kérelemmel támadta. A felülvizsgálati kérelem alapján eljáró Kúria a hivatkozott sorszámú, 2014. november 28. napján kelt végzésében a Fővárosi Ítéltábla jogerős végzését a tényállás kiegészítése mellett hatályában fenntartotta. A Kúria arra alapította döntését, hogy az adós és egyik hitelezőjének azonos a tulajdonosa. Ezen összefonódásra figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Csődtv.) 12. § *bc*) pontjában foglalt rendelkezések szerint a vagyonfelügyelőnek e hitelező követelését a csődeljárás megindításakor elkülönítetten kellett volna nyilvántartásba vennie, és a csődegyezség elfogadásakor a szavazatát Csődtv. 18. § (5) bekezdésében foglalt szabály értelmében csak negyedakkora mértékben vehette volna figyelembe. Összevetve a csődegyezséget elfogadó szavazataránnyal a Kúria megállapította, hogy jogszabályszerű eljárás esetén a csődegyezség a megkötéséhez szükséges szavazatarány hiányában nem jött volna létre. A Kúria következtetése szerint a csődegyezség így azért sérti a joggal való visszaélés tilalmának alapvető polgári jogi elvét, mert a csődegyezséghöz szükséges szavazatok többségét a csődeljárásban jogszabálysértően biztosították (erről lásd: a Kúria Gfv.VII.30.320/2014/6. sorszámú végzésének 6–8. oldalait).

- [6] 1.2. Az indítványozó a Kúria döntésével szemben terjesztett elő alkotmányjogi panaszt. Alkotmányjogi panaszát az Abtv. 27. §-ra alapítva elsődlegesen azt állítja, hogy a Kúria döntése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás alapvető jogában rejlő meghallgatáshoz való jogot. Ennek okát az indítványozó abban jelöli meg, hogy a Kúria a döntését az alsóbb fokú bíróságokétól eltérő indokokra alapította. Az indítványozói érvelés szerint a Kúria döntésében olyan megfontolásokra hivatkozik, amelyeket a felek az eljárás korábbi szakaszában nem ismertek, így ebbéli álláspontjuk előadására sem nyílt lehetőségük. Az indítványozói álláspont szerint ezen kívül a Kúria csödegyezség tekintetében elfoglalt jogértelmezése téves.
- [7] Az indítványozó további álláspontja szerint a Kúria döntése sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésben foglalt jogbiztonság, valamint az abból fakadó kiszámíthatóság és előreláthatóság követelményeit, mert a Kúria a Pp. 275. § (2) bekezdésében előírt eljárási szabályt megsértve túlterjeszkedett a felülvizsgálati kérelem keretein.
- [8] Az indítványozó ilyen okok alapján kezdeményezi a kifogásolt kúriai döntés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó emellett kezdeményezi, hogy az Alkotmánybíróság hívja fel az elsőfokú bíróságot a kifogásolt bírói döntés, illetve az annak alapjául szolgáló ítéletáblai végzés végrehajtásának felfüggesztésére.
- [9] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálja meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt formai természetű, valamint az Abtv. 26–27. §§-ban, illetve az Abtv. 29–31. §§-ban előírt tartalmi természetű befogadhatósági feltételeknek.
- [10] 2.1. Az Abtv. 27. § a) pontja, és ezzel összhangban az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja úgy rendelkezik, hogy alkotmányjogi panasz kezdeményezésére olyan bírói döntéssel szemben van lehetőség, amely Alaptörvényben biztosított jogot sért. Az indítványozó a Kúria döntését részben az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében megfogalmazott jogállamiságból fakadó jogbiztonság elvére hivatkozással kifogásolta. Az indítványozó a jogbiztonság sérelmére a kiszámíthatóság és előreláthatóság követelményeinek sérelmével összefüggésben hivatkozott. Következetes gyakorlata szerint ugyanakkor az Alkotmánybíróság csak kivételes esetekben, így a különösen a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén ismeri el az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésé-

ben foglalt jogbiztonság elvét olyan Alaptörvényben biztosított jogként, amelyre alkotmányjogi panasz is alapítható {elsőként lásd: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14], legutóbb megerősítette: 3195/2015. (X. 14.) AB határozat, Indokolás [29]}. Az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben hivatkozott kiszámíthatóság és előreláthatóság követelménye nem minősül az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának, így vélt sérelmére alkotmányjogi panasz nem alapítható. Ebből következően az alkotmányjogi panasz ebben a részében nem felel meg a befogadhatóság Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pontjában foglalt törvényi követelménynek.

[11] 2.2. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. Az Alkotmánybíróság a 3148/2015. (VII. 24.) AB végzésében a jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntéssel szemben benyújtott, és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményének sérelmére alapított másik indítvány befogadhatóságát korábban már vizsgálta. A csőd eljárásban adósként szereplő indítványozó korábbi alkotmányjogi panaszában tartalmazta jelen ügy indítványozójának az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmével összefüggésben előadott okfejtésével {3148/2015. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [6]–[7]}. A két indítvány egyezőségére jelen alkotmányjogi panasz előterjesztője maga is utal indítványában. Az Alkotmánybíróság ezért a korábbi döntésében kifejtett okokkal egyező indokok alapján, így különösen azért, mert a Kúria nem olyan körülményre, vagy tényre alapította döntését, amely a felek előtt a csőd eljárás során ismeretlen volt, megállapítja, hogy jelen alkotmányjogi panasz Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapított része nem tartalmaz a Kúria döntését érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet. Ezen kívül az Alkotmánybíróság értékelése szerint az alkotmányjogi panaszban előadottak jelen ügygel összefüggésben nem vetnek fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem {3148/2015. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [10]–[12]}.

[12] 3. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósági vizsgálatának eredményeként így arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz részben nem felel meg az Abtv. 27. § *a)* pontjában, részben pedig az Abtv. 29. §-ában megfogalmazott befogadhatósági feltételnek. Az Alkotmánybíróság ezért az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. § *a)* pontjában fennálló befogadhatósági akadály miatt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h)* pontja alapján, míg

az Abtv. 29. §-ában fennálló befogadhatósági akadály miatt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította. Mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt visszautasította, így okafogyottá vált az indítványozó abbéli kezdeményezése, hogy az Alkotmánybíróság hívja fel az első fokon eljáró bíróságot a támadott bírósági határozat végrehajtásának felfüggesztésére {elsőként lásd: 3097/2015. (V. 19.) AB végzés, Indokolás [21]; majd későbbből: 3148/2015. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [13]}.

Budapest, 2015. december 1.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/920/2015.

